

Dosarul nr. 3rh-62/18

prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (I. Secrieru)

instanța de recurs: Curtea Supremă de justiție

(A. Cobăneanu, T. Răducanu, Iu. Bejenaru, V. Barba, Sv. Moldovan)

ÎNCHEIERE

18 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Mazur Ion, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost respins recursul declarat de Mazur Ion și a fost menținută hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 04 mai 2012 Mazur Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la contestarea actelor administrative, constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului, restabilirea în funcție și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul Mazur Ion a indicat că la 03 aprilie 2012 s-a adresat Consiliului Superior al Procurorilor cu cerere prin care a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului Mazur Gabriel pentru o perioadă de 3 luni.

Conform art.86 alin.(2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 6 ani.

Ignorând cererea sa de acordare a concediului suplimentar pentru îngrijirea copilului, Consiliul Superior al Procurorilor și Procurorul General au dispus concedierea sa din organele procuraturii.

Reclamantul a considerat că ilegal a fost concediat și a solicitat declararea nulă a hotărârii Colegiului disciplinar din 02 martie 2012, prin care a fost sancționat disciplinar cu concedierea din organele procuraturii, a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-95/12 din 24 aprilie 2012, prin care s-a respins contestația la hotărârea Colegiului disciplinar din 02 martie 2012, constatarea aflării în concediu de îngrijire a copilului de la 03 aprilie 2012 până la 03 iulie 2012, restabilirea în funcția deținută anterior și încasarea prejudiciului moral în mărime de 50000 de lei.

La 22 iunie 2012 Mazur Ion a depus supliment la cererea de chemare în judecată.

În motivarea cererii suplimentare Mazur Ion a invocat că în ședința de judecată din 12 iunie 2012 a aflat despre hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 12-112/12 din 24 aprilie 2012 „Cu privire la cererea lui Mazur Ion despre acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului”.

Temei de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului a servit validarea hotărârii Colegiului disciplinar prin care a fost concediat din organele procuraturii.

A invocat reclamantul că la momentul emiterii hotărârii de către Consiliul Superior al Procurorilor de respingere a cererii de acordare a concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului nu era emis ordin de concediere.

Articolul 124 Codul Muncii nu prevede dreptul angajatorului să acorde sau nu concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului, el urmează a fi acordat imediat ce a fost solicitat.

La 03 aprilie 2012 a solicitat acordarea concediului suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului și din această zi concediul urma să-i fie acordat, întrunirea Consiliului Superior al Procurorilor la 24 aprilie 2012 nu poate fi imputată lui.

A considerat că încălcarea dreptului la concediu a salariatului atrage nulitatea actelor menționate.

A solicitat Mazur Ion repunerea în termen, declararea nulă a hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-112/12 din 24 aprilie 2012.

La 11 și 18 septembrie 2012 Mazur Ion a depus supliment la cererea de chemare în judecată, solicitând încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru pentru perioada de la 13 martie 2012 până la 19 martie 2012, de la 19 martie 2012 până la 02 aprilie 2012 și de la 03 iunie 2012 până la 11 septembrie 2012 în mărime de 10 250 de lei, recunoașterea refuzului Procuraturii Generale de a-i acorda concediu de odihnă anual începând cu 15 decembrie 2011 ca fiind ilegal, constatarea dreptului la concediu de odihnă anual de 48 de zile lucrătoare, anularea dispoziției Procurorului General din 15 decembrie 2011 prin care s-a dispus intentarea procedurii disciplinare în privința sa.

Prin hotărârea din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău acțiunea a fost respinsă.

La 10 octombrie 2012 Mazur Ion a depus recurs împotriva hotărârii din 28 septembrie 2012 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Prin decizia din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție a fost respins recursul declarat de Mazur Ion și menținută hotărârea primei instanțe.

La 29 martie 2018 Mazur Ion, în temeiul art. 449 lit. b), e) și h) Cod de procedură civilă, a depus cerere de revizuire împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei.

Prin încheierea din 16 mai 2018 a Curții Supreme de Justiție a fost respinsă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion ca fiind inadmisibilă.

La 15 iunie 2018 Mazur Ion a mai depus o cerere de revizuire împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și repunerea cererii de revizuire în termenul de prescripție de 5 ani din momentul emiterii deciziei.

În motivarea cererii de revizuire, invocând prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuentul a prezentat drept circumstanțe noi care nu le-a cunoscut și nu a avut posibilitate să le cunoască – extrasul din încheierea privind rezultatele controlului de serviciu în privința sa din 09.01.2012 și „Agenda cursului de formare pentru 07.12.2011”, conform cărora, după cum menționează revizuentul, este contrazisă concluzia Curții Supreme de Justiție precum că el „primind petița președintelui Federației sindicatelor angajaților din serviciile publice din Republica Moldova din 01.12.2011 urma să întocmească planul de acțiuni, să expedieze copii procurorilor menționați în adresare, să verifice dacă au fost emise decizii judecătorești”.

La fel, revizuentul a mai prezentat și „Nota informativă privind rezultatele examinării raportului procurorului, șef al secției minori și drepturile omului Iu. Perevoznic, despre îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu de către procurorul I. Mazur” din 15.11.2011 întocmit de către procurorul Secției securitate internă Natalia Cernous și rezoluția procurorului Iurie Perevoznic din 11.10.2011, conform cărora s-a stabilit că „După examinarea repetată a petițiilor cet. M.Neamțu secția minori și drepturile omului a ajuns la aceeași concluzie ca și procurorul I. Mazur că ele sunt neîntemeiate și temeiuri legale pentru intervenire nu sunt” și „M. Neamțu suferă de o maladie psihiatrică și este încadrat în gradul doi de invaliditate, fără reexaminare”.

Aceste acte, în opinia revizuentului, probează lipsa încălcărilor disciplinare la examinarea petiției M. Neamțu, însă acest aspect a fost reținut de către instanță ca încălcare și motiv de concediere.

La fel, în temeiul art. 449 lit. e) Cod de procedură civilă, revizuentul a menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2017, recepționată la 01.02.2018, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 352 Cod penal.

Revizuentul consideră că revizuirea urmează a fi admisă pe acest temei, invocând că concedierea sa a fost voalată în baza unor motive formale: unele întârzieri, completarea unor registre formale, etc. Susține că de fapt, urma a fi suspendat din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală. În acest sens, a menționat că conform hotărârii din 13.03.2012 a Consiliului Superior al Procurorilor a fost propusă Procurorului General suspendarea sa din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală menționată. Prin ordinul Procurorului General din aceeași dată a fost suspendat din funcție până la rămânerea definitivă a hotărârii pe cauza penală.

Însă, având în vedere că se cunoștea că aceste învinuiri sunt neîntemeiate și că Procuratura riscă cu achitarea salariului pentru perioada suspendării, au decis la

27.03.2012 în baza „audierii informației procurorului general Valeriu Zubco” încetarea suspendării în legătură cu expedierea cauzei în judecată. Concedierea sa a avut loc în baza hotărârii Colegiului disciplinar din 02.03.2012, hotărâre validată de Consiliul Superior al Procurorilor din 24.04.2012 și în final prin ordinul Procurorului General din 27.04.2012.

Totodată, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2017 s-a constatat că urmărirea penală a fost pornită ilegal - după expirarea termenului de prescripție și cu anularea ilegală a unei hotărâri prin care a fost dispusă neînceperea urmăririi penale pentru aceeași faptă; urmărirea penală a fost pornită după ce a fost emisă o hotărâre irevocabilă pe caz a unui litigiu civil - decizia Curții Supreme de Justiție din 22.10.2010. Consideră că concedierea sa este în corelație directă cu acest caz - organul de urmărire penală care a exercitat această urmărire a fost simultan și angajator. Mai mult ca atât, inițial a fost suspendat din funcție ca ulterior să-i fie inventate încălcări formale pentru a fi concediat. La fel a susținut că, pornirea urmăririi penale, suspendarea și expedierea cauzei penale în judecată coincide cu hotărârea de restabilire a sa inițială în funcție prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24.06.2011, hotărâre menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 23.11.2011.

Drept temei al declarării revizuirii în baza art. 449 lit. h) Cod de procedură civilă, revizuentul a invocat cazul Guja vs Republica Moldova nr. 1085/10 din 27.02.2018, prin care s-a constatat că „Restabilirea insuficientă a reclamantului la locul său de muncă, urmată de o a doua concediere a acestuia constituie încălcare”. Sau, asemănător restabilirea sa a fost una formală, nefiindu-i oferit birou de serviciu –biblioteca procuraturii și controlul de serviciu a fost inițiat după decizia din 26.11.2011 a Curții Supreme de Justiție, prin care a fost restabilit, în baza unui motiv inventat - raportul unui șef, precum că nu a dat răspuns „motivată” unui petiționar (cazul Neamțu) și dispoziția de intentare a procedurii disciplinare din 15.12.2011.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios Aministrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de revizuire urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art.451 alin.(1) Cod de procedură civilă cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 Cod de procedură civilă, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art.449 Cod de procedură civilă și anexându-se probele ce le confirmă.

Revizuentul ca temei de revizuire a invocat prevederile art. 449 lit. b), e) și h) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În conformitate cu art. 450 lit. b) Cod de procedură civilă, în cazul prevăzut la art.449 lit.b) cererea de revizuire se depune în termen de 3 luni din ziua în care

persoana interesată a luat cunoștință de circumstanțele sau faptele esențiale ale pricinii care nu i-au fost și nu puteau să-i fie cunoscute anterior, dar nu mai târziu de 5 ani de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, încheierii sau deciziei.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi admisă cererea de revizuire în baza temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă, în condițiile în care au trecut 5 ani de la data rămânerii irevocabile a deciziei a cărei revizuire se cere.

Referitor la celelalte temeuri invocate în cererea de revizuire, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acestea nu pot fi admise, deoarece au fost invocate în cererea de revizuire precedentă, asupra căror instanța s-a expus.

Or, în conformitate cu art. 451 alin. (4) Cod de procedură civilă, nu se admite depunerea repetată a cererii de revizuire în aceleași temeuri.

Colegiul consideră a respinge solicitarea revizuentului privind repunerea în termenul de prescripție a cererii de revizuire, deoarece în cazul prevăzut la art.449 lit.b) Cod de procedură civilă, legea expres prevede termenul de 5 ani pentru depunerea cererii.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Mazur Ion împotriva deciziei din 26 decembrie 2012 a Curții Supreme de Justiție, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mazur Ion împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Procurorului General cu privire la repunerea în termen, contestarea actelor administrative, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru